

[Stetter.]

Det er opmuntrende for os at konstatere, at ministeren anerkender brugen af denne fremgangsmåde i alle de tilfælde, hvor det ikke kan afgøres, hvem der efter ægteskabslovgivningen har rådigheden over formueboet. Det siges uden forbehold i bemærkningerne side 7, anden spalte.

Medens ministeren foreslår splittingsystemet som den sidste udvej, vil vi konservative fortsat fremhæve, at det er det bedste system, som kan gennemføres i praksis, og at dette system bør være hovedreglen. Vi mener, at befolkningen kan se fornuften og rimeligheden i, at et formuegode, som i den daglige tilværelse er til fælles bedste for ægtefællerne, også beskattes til fælles bedste, nemlig med halvdelen hos hver. En sådan regel vil styrke ægteskabet, og det går vort parti ind for. Vi er indstillet på et omfattende og et langvarigt udvalgsarbejde.

Ebba Strange (SF):

Jeg må nok give den sidste ordfører, hr. Stetter, ret i, at det bliver et langvarigt udvalgsarbejde, der skal til, før vi er færdige med at behandle dette lovforslag, hvis det overhovedet lykkes os at blive færdige med det og nå til nogen som helst klaring på de problemer, som det lukker op for.

Lad det være sagt som indledning, og lad mig så i øvrigt starte med at takke skatteministeren, fordi han kommer med dette forslag. Den 18. juni blev skatte- og afgiftsministeren af folketinget pålagt i dette folketingsår at komme med et forslag, der skulle prøve at løse nogle af de problemer, der stadig væk ligger i sambeskatningen af ægtefæller, når det drejer sig om formuer, og det har skatteministeren gjort. Det må vi vel sige ham tak for, for det er os, der har pålagt ham det.

Og så lyser det ligesom ud af bemærkningerne til lovforslaget og den skriftlige fremsættelse, at skatteministeren ikke har været særlig glad for den opgave, han dér fik pålagt. Han virker sådan lidt vrissen, lidt sur og lidt vranten, og det kan jeg godt forstå, for det har været en kæmpeopgave, han her er kommet i gang med. Bl. a. får vi flere steder at vide, hvor mange ekstra administrative udgifter, dette forslag vil medføre, og det er klart, at det er ikke morsomt at komme med et lovforslag, der, selv om skattemi-

nisteren ikke mener, det giver nogen særlige provenumæssige ændringer, i hvert fald indeholder øgede administrative udgifter.

Den måde, skatteministeren har løst den ham pålagte opgave på, viser os alle sammen, hvor vanskelig opgaven er, og den må vise mig som ordfører for socialistisk folkeparti, hvor vigtigt det er, at vi snart kommer hele den fradragsjungle til livs, vi har i vores indkomstbeskatning. Jeg tror også, det ville løse en del af de problemer, vi støder på i det her foreliggende forslag. Det har vi jo fremsat forslag om, og vi har peget på det adskillige gange, og jeg tror heller ikke, problemerne omkring sambeskatningen løses, uden at vi kommer alle disse fradragsfiduser til livs.

Når vi tidligere har diskuteret disse ting, har modstanden netop været den, at hvis vi ikke opretholdt sambeskatningen på formueområdet, ville man kunne lave fiduser med at flytte penge fra den ene ægtefælle til den anden, ligesom det nu passede i krammet, for at slippe så billigt som muligt i skat, og det er skatteministeren ikke interesseret i. Det er vi heller ikke fra socialistisk folkepartis side. Derfor vil jeg også gerne spørge skatteministeren — det er muligt, at han ikke kan svare på det nu, men så må vi i hvert fald have det opklaret under udvalgsarbejdet — om opdelingen i to lige store halvdele af et formuegode er rimelig. Hr. Stetter roste den, fordi den jo i meget høj grad ligner det splittingsystem, som vi tidligere har fået præsenteret fra det konservative folkeparti, og jeg mener i hvert fald, vi trænger til at få kulegravet problemet, dels den måde, denne beskatning af formuegoderne er foretaget på, og dels det, skatteministeren foreslår om at lægge formueindkomsten til den højeste af ægtefællernes indkomst. Det kan lyde socialt retfærdigt, og det er muligt, det er det, der ligger bag skatteministerens forslag, men det er i hvert fald noget, som vi skal undersøge nærmere i udvalget.

Så vil jeg slutte med at sige, at netop dette forslag viser os også — nu er justitsministeren ikke til stede, men måske kan skatteministeren overbringe ham en hilsen fra mig — at vi trænger til at få gjort arbejdet i ægteskabsudvalget færdigt. Vi gør det i så mange tilfælde, og jeg synes, at netop her i kvindeåret ville det have